

Művészi Világ

Privat Nisqqa
melléklete

II. évfolyam.

Budapest, 1895. december hó.

4. szám.

A munkák leírása.

1. sz. Vadásztányér. A tányérsorozat ötödik mintájára vadrócét választottunk, melyet sokféle változatban festhetünk. A ki 12 tányért akarna összeállítani, a megjelentek szerint könnyen megcsinálhatja a többieket, felhasználva Brehmből néhány szép képet. Így repülő szalonkákat, lesben álló vadászt kutyával, erdőszélén legelő őzeket, nyulvadászatot, tópartján vízimadarakat, esetleg rótkát, a mint a vadász elől odujába menekül. A mai tányér szép, élénk színeket fog

mely a négy évszakot ábrázolja, sárgásfehér selyemre van festve, melyet előbb gumiarabikummal preparálunk és marhaepével vegyített vízfestékekkel festünk. Az első, a tavaszt jelző kép, fehér felhős kék eget mutat, üde sárgászöld lombozatú fákkal a vízparton. Háttul a völgyből a virágos fáktól félig eltakart falu látszik a templomtoronnyal. A nap erősen veti sugarait a völgyre és megvilágítja a kis piros háztetőket.

mutatni, különösen a nádas közt vigan élő nagy tőkerucák bóbítája, begye és szárnya csillogó zöld és kékes fényes színben játszik. A háttért azért is elmosódó színekkel csináljuk, hogy az előtérben levő madarak annál inkább kitűnjenek. Szélén ágakat, vízi növényeket és a két befoglaló aranyesikot festjük.

2. sz. Gyertyaellenző. A rendes kerek vagy tójasdad, egy lábon álló gyertyaellenzőktől eltérőleg, ma egy négyoldalas paravant en miniature-t mutatunk be. A négy kép.

1. sz. Vadásztányér.

Az előtérben erősen világoszöld pázsiton a róka koma kémlelődik, zsákmány után szimatolva. Nem távozott messze odujától, mely a nagy fa tövében látszik, hogy azonnal eltűnhesen, ha veszély fenyegeti. A második kép holdvilágos nyári estét ábrázol. Vízpartján egy kis házikó van, a honnan gyertyafény látszik ki, nyilván halászok laknak benne, csónakjuk a parthoz kötve, maguk pedig valamit bent főznek, a mint a finom felszálló füst is mutatja a kémény felett. A hold félig el van fedve egy felhősikkel. A partoldalon sás- és nádszálakat látni, vízi

3. sz. Vignetta.

rokókó-szél rajzolunk mindenik szélére arannyal és az egyes lapokat setézzöld plüssbe foglaltatjuk.

3. és 4. sz. Két kis vignetta. Alkalmos levélpapírra vagy porcellánfestésre apró sachékra stb.

5. sz. Kályhaellenző. Egy újabb alakú kályhaellenző rajzát hozzuk ez alkalommal, mely különös formájáért többeknek tetszeni fog és bizonyosan felhasználják, hogy karácsonyi meglepetést készítsenek vele, a mi annál könnyebben megy, mert a kész óriás legyezőformára egypár szál kuszán odavetett virágot kell csak festenünk és egy nagy csokrot rákötni szalagból és kész egy épp oly helyes, mint praktikus szobadísz. Fehér jávorfából és barna ibolyafából készülnek a legyezőellenzők és aránylagos olcsóságuknál fogva igen kedveltek. Lehet 3-4 félé nagyságban kapni és a fehérek épp oly szépek, mint a barnák. Jelen mintánk

fehér és nagy mezei csokrot festettünk rá pipacs, mák, buzavirág, pipitér és vadrózsákból. A nikkeltárikára széles, világoszöld szalagból nagy csokor van kötve. Arra kell figyelmeztetnem azokat, akik festeni akarják az ellenzőt, hogy szárítóval fessék olajszínekkel és hogy az egyes legyezőlapokat alul is egy centiméternyire az illető színekkel fessék be, mert különben oldalt nézve, a falapok szélei kiviláglanak és ez igen zavarólag hat. Ha az egész megszáradt, a festményt, úgy az egész állványt belakozzuk, a mikor aztán mosható is lesz és minden külső behatásnak ellentáll.

6. sz. Börkeret bógánecesal. A világosbarna börkeretet ezüstbógánecokkal díszítettük és itt adjuk kicsiben a ráncos alakját, a hogy készen van és a rajzot is természetes nagyságban konturozzuk. Az egész mintát felvágjuk és akkor a bógánecok közepét és szirmait erősen feldolgozzuk. (A leveleket gyengébben.) Mintán arannyal a leveleket és a virág közepét beraktuk ezüsttel, a bógánec szirmait a szokott módon megfestjük lazurkal. A levelek barnászöldek, a virág közepe pelyhes sárgás és a szirmok ezüst, itt-ott egyes fehér reflexekkel. Itt helyén van, ha az ugynevezett alávágást, vagyis színén való alátöltést gyakoroljuk. És pedig a képen is kimagasodó pár bógánecszirmot alámetszük színén, az erre való eszközzel és akkor nedves ostyával betömjük. Ezen néhány kimagasló szírom rendkívüli plasztikussá teszi az egészet. Az eredeti nagyságu rajzot a mintarajzlapon hozzuk.

7. és 8. sz. Porcellánfestés aljával. Még egy apróságot hozunk a porcellánfestés kedvelőinek. Egy kis esése aljával, tele szórva apró virágokkal, melyeket tetszés szerint meg is változtathatunk. Ismétlem, hogy ilyen apró virágokat nem tanácsos átkopirozni, hanem csak itt-ott az irányt megjelölve, a leveleket és apró virágokat könnyedén ecsettel egyszerre festeni. Másodszori festés nem is szükséges, mert az első aláfestést, ha tökéletesen megszáradtunk borszeszláng felett, akkor festhetjük a mélyebb árnyékokat és egyéb kifejezést adó színtölteket. Egyszeri kiegészítés után az aranyozást eszközöljük. Változatosság kedvéért a finom szárazságot is vékony arannyal festhetjük meg, a mi könnyed, tetszetős hatást eszközöl.

A lapunkhoz mellékelünk külön minta-rajzlapon levő, természetes nagyságban ábrázolt munkák magyarázatát itt hozzuk, és pedig:

9. sz. Börszékecske (képpel). Karácsonyi ajándékul szintén igen alkalmas kis tárgy a börszékecske, melynek tetejére narcisszokot vágunk és a keretnél leirt módon készítjük el. Kivéve az alávágást és a feltöltést, mert székülően jobb, ha lapos a minta. Egy ügyes asztalosnál törökös kivágású széklet csináltatunk (ábra) és apró, lapos fejű kis szegekkel rátesztjük a kész bőrlapot. Égetve is lehet ugyan e mintát csinálni, csak hogy akkor jobban ki kell rajzolni egy kész virág után, mert itt csak a konturok látszanak.

10. sz. Palettaalakú képkeret. Még egy csinos kis keretet írunk le. Ez seymből készült és vízfestéssel van festve. Cydamenek díszítik a palettaalakú

keretet, melynek alakját egy kemény papírból magunk is kivághatjuk és akkor egy kevés gyapotréteget téve alá, ráfeszítjük a selymet. Ott, ahol a levelek behajolnak a képre, a selymet kivágjuk rajz szerint és erősen meggumizzuk, a mikor aztán megmarad keményen. Gázra vagy krepp de sinre is festhetjük, de akkor az illető színű könnyű selyembéléssel kell ellátnunk, hogy a papír át ne tűnjék a vékony szöveten. Három középszerű esetet áldozunk fel festékládánkból, azokat összekötve bearanyozzuk és úgy állítjuk azt a paletta nyílásába, hogy mindjárt támaszul is szolgáljon a keretnek. Egy szalagesokrot is köthetünk oda, a hol a paletta az esetekkel érintkezik.

11-14. sz. A dísz-ábécé W, X, Y, Z betűinek folytatása, melyeket porcellán- és falfestéshez, himzéshez és fémmaráshoz egyaránt felhasználhatunk.

Tudnivalók.

A Tündér Ujjak állandó rovata.

Porcellánfestés.

(Vége.)

Többszínű festés. Többszínű festés alatt értjük a festés ama módját, melyvel a tárgyakon vagy élő alakokon levő színeket igyekezzük visszaadni. Tehát mindent úgy, a hogy a természetben látnunk.

A kezdők és a kik még nem tanultak természet után festeni: legjobban teszik ha, jó minták után indulnak. Legcélszerűbb virágfestéssel kezdeni. A színek színezete, egymással való keverése, a változatok eltalálása, felette fontos.

Többféle színt említünk itt meg, melyeket keveréssel érhetünk el. Ehez azonban

ne ragaszkodjunk mereven, mert a világítás és egyéb behatás alatt néhol ugyanaz a színű virág vagy táj egész más-kép fog látszani. Az előirt néhány színt azért ajánlatos megjegyezni, mivel azok a leggyakrabban fordulnak elő. Ha ez első nehézségen túl vagyunk, akkor fő, hogy a természetet megfigyeljük, a mikor is az előirt színekre vajmi kevés szükségünk lesz, mert az elibénk fogja tární a legtarkább változatokat, melyeket csak utánozunk kell.

A mint említtem, legkönnyebb a virágfestés, esetleg a gyümölcs. Virágokat angol akvarellminták után ajánlom festeni, ellenben edényeket trancia minta szerint díszítsünk.

Vannak magyar mintalapok is, melyek között gyönyörűeket találunk.

A felvázolásról már szóltunk. A színes festésnél is csak egyszínű szürkével és igen gyenge vo-

nalakkal húzzuk ki a konturokat és a részletezést, a mennyire csak lehet, kerüljük, mert az mindjárt színnel és ecsettel történjék. Legelőször ajánlatos egyszerű virágokon kezdeni, mint vadrózsa, almavirág, jázmin, nárcis. Ez utóbbiak fehér voltak, mint fogva nehezebbek az előbbieknél, de egy kis próbálgatás és vesződséggel szép hatást érhetünk el.

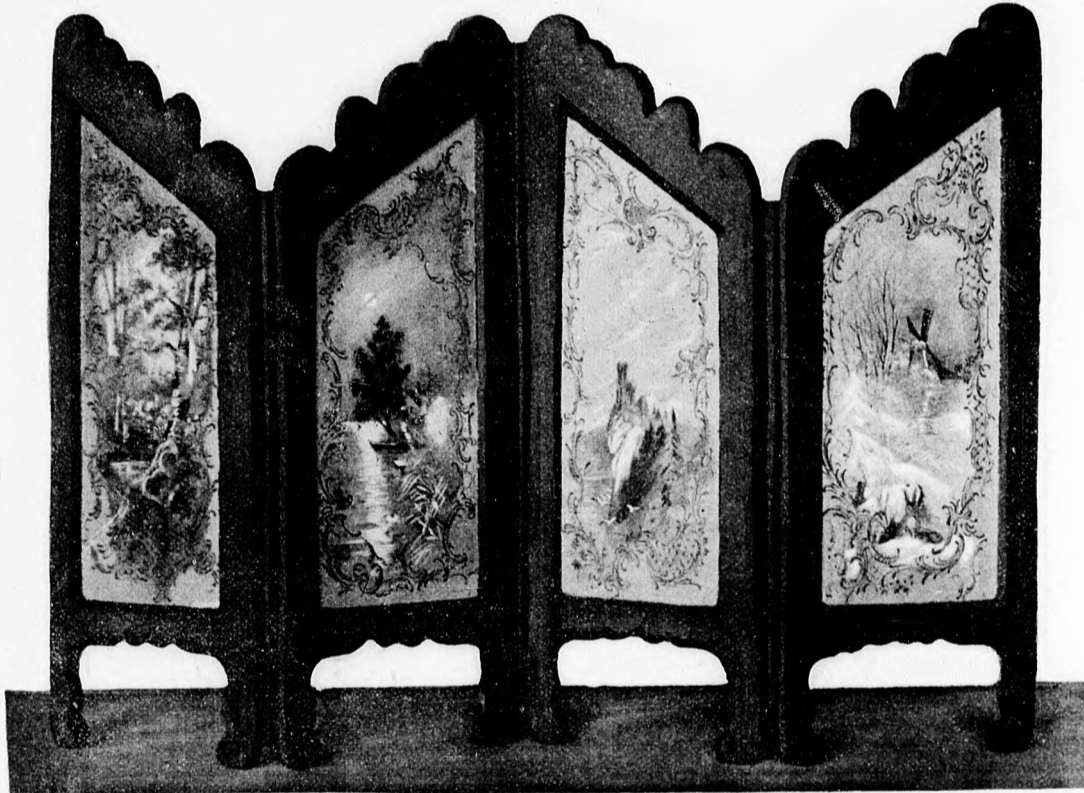
A virág szirmait könnyebb festeni, mint a zöld leveleket, miért is azokat kell először gyakorolni és csak azután a zöld részeket. A virág-szirmokat, úgy a leveleket is mindig a hegyénél kezdjük és úgy húzzuk az esetet befelé. A poróákat vagy kihúzzuk, vagy üvegtüvel szedjük ki a setétebb alaplól. Levelek színben ezerféleképp változnak, de főképp ezek a fő színek, melyekkel dolgozunk: meisszeni zöld, kékeszöld, sárgászöld.

Az első aláfestéshez gyengén vegyük a színeket, míg a másodszerinál esetleg már a mintán látható teljes mélységben festhetjük az árnyékokat, néhol egy kevés sárgásbarnával keverve, hogy melegebb hatású legyen.

Barna, sárga, vörhenyes, őszi leveleket a megfelelő színnel festjük. Használunk szépiát, sárgásvereset, okkert, bíborszínt, setétbarnát, néhol lilát is. Oly levelek és virágok színét, melyek nincsenek előtérben, gyöngyszürkével keverjük, néhol egy-két halvány színtölteket adva hozzá.

Néhány színt említünk még meg, hogy mily festékekkel nyerjük. A fehér mindig a porcellán színe, de a színtölteket igen sokfélék. Kékes, szürkés, barnás, lilás, rózsaszín vagy sárga látszik a fehér színen a szerint, hogy mi tükröződik bele vagy mi veszi körül.

A sárga színt albertsárgával, citromsárgával alapozzuk és vörös-

2. sz. Gyertyaellenző.

4. sz. Vignetta.

5. sz. Kályhaellenző.

barnával, esetleg gyöngyszürkével, kevés feketével vegyest árnyékoljuk. Kéket világoskékkel alapozzuk és bíborral vagy feketésszürkével árnyékoljuk.

Ha sárgáskék mellett festünk, vigyázni kell, hogy össze ne keveredjenek, mert zöld színt kapunk.

A vörös virágban is sok árnyalat van. Sárgás virágvörös- és korálvörössel alapoztatik, árnyékhoz vörösbarnát, eseresnyebarnát, bíbort vagy pompadurt veszünk. De van a megvilágított foltokban sárga és néha liláskék és tiszta hideg kék is.

Rózsapirt halvány karmínból nyerünk, rubinnal és rubinbíborral; néhol kevés kék vegyülettel árnyékolunk.

Lilát karmín és kék ad a keverés szerint ezer változatban, a mint sárgát vagy barnát adunk bele, vagy több kéket vagy rózsapirt, a szerint változik és lesz ibolyalila, levendula szín stb. stb.

Csinosan hatnak olyan tárgyak is, melyek egy bizonyos alapszínre vannak festve és azon látszik a tulajdonképeni minta. De ezen színt nagyon meg kell tudni választani, hogy ne legyen ríktó és azonkívül a minta színével és jellegével összehangzásban legyen. Halványzöld alapon szép a rózsaszín virág, szürkén a vörös, világosbarnán a kék. De már rózsaszín alapon pipacsokat nem festhetünk és így tovább.

A kezelésnél nehézségekkel jár ugyan az alap kifogástalan bevonása, de némi gyakorlat után el lehet érni a legjobb eredményt. Több apró egyenetlő esetet szerezzünk be, hogy a minta körül minden formát szépen és pontosan elegyengethessünk, a mintát mindenütt kihagyva. Behuzhatjuk azonban az egész alapot a bizonyos színnel és karcoló késsel kiszedjük a mintát, azonban ez még nehezebb és biztos kezet igényel. Még egy módja van az e fajta festésnek. És pedig az, hogy bevonjuk az egészet ismét az alapszínnel, mielőtt a minta körvonalait élesen megrajzoltuk volna. Ha ez tökéletesen megszáradt, akkor kremzó fehérrel székfűolajjal összekeverünk és a mintát betöltjük vele.

Ez a keverék felolvasztja az alapot és vigyázva kiszedhetjük az egész festéket és ha egy puha ruhával végigtöröljük, tiszta alapot nyerünk a minta megfestéséhez.

Szépek a nagy fehér festett porcellánlapok, melyekre, ha egy szép könnyed csokrot vagy esetleg gyümölcs esendületet festünk, egy műbécselel bíró akvarellal vetekedik. Sötét plüsskeretbe foglalva e képet, alig képzelhető szebb faldisz.

Tájképek is rendkívül jól hatnak, akár használati tárgyon, akár képnek alkalmazva.

Tájképfestésnél nagyon kell arra ügyelni, hogy igen puha és összeolvadó árnyalatokkal dolgozzunk, azért jó székfűolajjal vegyíteni a már felkevert festéket, mert ez olvadékonnyá és lágygyá teszi a színeket, égetés után pedig fényessé.

Az égen vagy vizen levő fényfoltokat esetenyéllel kivehetjük, de felrakó fehérrel is ki lehet emelni.

A tájkép- és virágfestésnél mindig igen széles esetkezelés ajánlatos, de ha alakokat, arcokat festünk, finomabb és gondosabb kidolgozás van helyén.

Alakfestéshez azonban csak olyanok kezdjenek, a kik már előzőleg némi tanulmányt csináltak e téren, mert szörnyű nézni a dilettánsok erőlködését figurális dolgok festésénél. Bandzsál angyalok, kifinomodott kézzel és lábakkal, dagadt vagy elapadt izomzattal a hozzá nem értés eredménye.

Kisebb képek, esetleg arcok egyszínben is elkészíthetők, a mi, tekintve a kezelés egyszerűségét, kevésbé gyakorlottak is tűrhető eredményt érhetnek el. Az arc és általában fej színes festésénél arra törekedünk, hogy a hatást az első aláfestésnél kihozzuk, főképp az árnyékokat azon nedvesen simítsuk egybe, mert így kerekded formákat és lágy tónusokat kapunk.

Szőke hajhoz okkert barnával, szürkés árnyalatokkal, barnát szépiával gesztenyebarnával. Fekete haját kéket feketével keverve, ősz hajzatot ezüstszürke, itt-ott okker vízfénnyel festjük, a legnagyobb fénypontokat a porcellán fehér színe adja. A ruházatot egy közép tónussal bevonjuk, a világos pontok tekintetbe vételével és a részletezést az első égetést után eszközöljük.

Körvonalak erős kihúzása kerülendő, még a madarak tollazatát is úgy igyekezzünk festeni, hogy az esetet a tollak irányában huzzuk és az egyes mély árnyakat, melyek az egészet kiemelik, foltokban rakjuk bele.

Arannyal, ezüsttel szintén nagyon tetszetősen díszíthetjük a porcellánt. Így például japán mintákat fele ezüst, fele arannyal festeni nagyon szép, de ehez a legjobb minőségű fémet vegyük, mert a rossz arany hamar lekopik, a félezüst pedig megfeketedik.

Az aranyozás kényes munka, mert ha csak arra nem ügyelünk, hogy az eszközök nem tiszták, már nem kapunk tiszta színeket. E szerint legcélszerűbb az aranyozásnál használt eszközöket egészen külön tartani, eseteket, törölt, palettát külön edényben lemosni.

Az aranyat, ezüstöt más fémporokkal is vegyíthetjük, a mikor szép árnyalatokat nyerünk; így ha vörös bronzot ezüsttel keverjük, zöldes színt nyerünk.

Az ilyen poralakban kapott fémporokat épp úgy el kell dörzsölnünk palettán, mint más porcellánszínt ugyanis néhány csepp terpentin hozzáadásával keverjük el. Jó, ha egy ideig állni hagyjuk, mert így kellemesebb a keveréssel festeni.

Esetek közül legalkalmasabb a vékony, hosszú szőrű eset.

Fényaranyat csak közönségesebb edények és dekoratív célokra használt tárgyakra alkalmazunk, az értékesebb dolgokhoz színaranyat vegyünk, melyet égetés után agátkővel vagy üvegkefével csiszolunk fényesre. A csiszolás akképp történik, hogy az edényt szorosán a kezünkben tartva, az agátkővel addig csiszoljuk fel-alá, míg az arany teljes fényben nem ragyog. Ezt a legnagyobb fényt úgy is elérhetjük, ha nedves ruhát krétába mártva, jól megdörzsöljük a tárgyat és ha megszáradt, puha gyapotronggyal egészen kifényesítjük. Homályos aranyfényt csak úgy nyerünk, ha ezt a kifényesített aranyat újra kiégetjük. Hatásosan lehet az ilyen aranylapon hegyes agátkővel díszítéseket rajzolni. Épp úgy, mintha csak írónal rajzolnánk, de chez igen biztos kéz szükséges, mert javításról szó sem lehet. Ezüsttel, esetleg platinával épp így járunk el. Ha az ezüst megfeketedik, krétával megtisztítható, de gyakrabban használva, lekopik, miért is elég erősen rakjuk fel.

A porcellántfestés leírását befejezve, még bővebben akarok egy gyönyörű válfajáról, a fém-fényfestésről (Hüster) megemlékezni, mely leírást azonban, miután részletezni óhajtom, a jövő számban folytatom.

Rózsá.

6. sz. Börkeret bógáncsesal.

A vázafestésről.

Nálunk sokan el sem képzelik, hogy külföldön mily sok előkelő művész foglalkozik az iparművészettel. Festők, kinek képeit keresve keresik, nem tartják méltóságukon alulinak, ha nevük legyezőkön forog közkezen. Természetesen oly műdarabok ezek, melyek nem is mindenki által megszerezhetők, már áruknál fogva sem. Sőt faégetéssel is foglalkozik nem egy. Megszámlálhatatlan azon művészek száma, a kik festők voltak és az iparművészet valamely ágát gyakorolják. Ennek köszönheti első sorban Páris, hogy oly rendkívüli ki van fejlődve műipara és oly bájos izléses tárgyak jönnek létre az iparművészet terén.

Egy párisi festőnek egész intézete van, a hol csupán szakmunkásokat tart és ezerféle faldíszeket készítenek selyemfestésre. Tervezeteket nagy faldékorációkhoz, minőket a Drezdában élő Mankievitz konzul neje készít s Münchenben is él nem egy művész és művésznök, kik az iparművészet terén alapították meg szerencsájüket. A miután a festészeti pálya minden keserűségét, küzdelmeit átérték volna.

Egy ilyen nőről és művészetéről akarok szólni, mivel megismerkedtem és sok érdekes dolgot mondott nekem.

Tehetséges festő volt, a kinek képei kifogástalanok voltak, dícsérte mindenki, a lapok elismeréssel szóltak róla, el is adok belőlük, de mindez még nagyon kevés volt arra, hogy ebből megélhessen és a tanulással töltött évek adósságait is kiegyenlíthesse.

Egy ügyes gondolata támadt: festett egyszer két nagy vázát, egyiket szépen összeállított virágokkal, másikat tájképpel. Előkelő izlés és rendkívüli finom felfogás nyilvánult meg a képeken. Magas áron adta el e nagy porcellánvázákat, melyek tulajdonkép nem is porcellánból voltak, hanem üvegből. Festett aztán többszörilyent, művészi tehetségével, szebbnél-szebb dolgokat varázsolt e különböző nagyságú és alakú vázákra és ma már specialis foglalkozása és nem csak keresett e téren, de nagyon jól fizetik és kellemesen él, anélkül, hogy valaha megbánta volna, a miért nevét törölték a szalonok kiállítói névsorából.

Evvel a festési módokkal akarom én olvasóimat is — legalább hozzávetőleg — megismertetni.

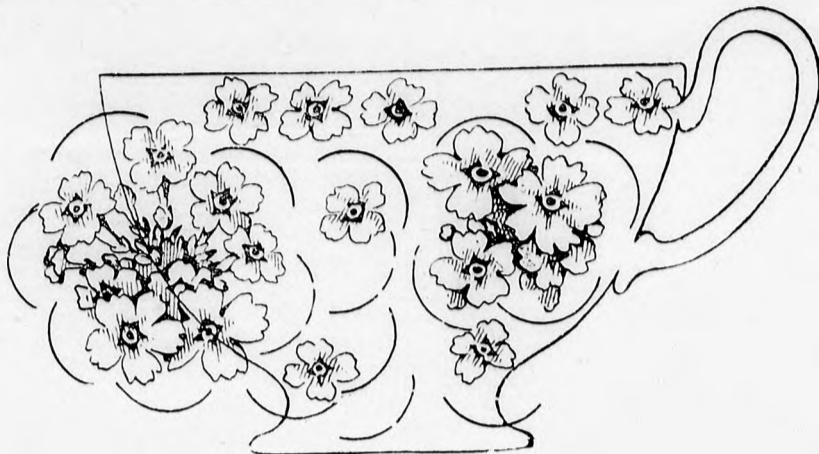
Ezen vázák úgy készülnek, hogy közönséges üvegvaszát veszünk, sima, akár nem is a legfinomabb üvegből és olajfestéssel festjük belülről.

Miután e szokatlan mód némi nehézségekkel jár, néhány dologra kell figyelmeztetnem azokat, a kik meg akarják kísérteni, melyekkel könnyebben célt érnek. Így például soha se válasszunk kisebb nyílású vázát, mint legalább is 10—12 centiméternyit és tulságos hosszú se legyen, különben nehezen fér bele kezünk és nem tudunk bent kellő biztonsággal és kényelemmel dolgozni.

Már az, hogy belülről festjük a vázát, eléggé megmagyarázza, hogy a viláosságot és árnyakat fordított sorrendben kell felraknunk, nem pedig úgy, mint rendes körülmények közt, mert itt a legutolsó vonásokat legelőször kell megtennünk, a legnagyobb fényt, legmélyebb árnyékot festeni és úgy a középszínekkel befejezni.

Ajánlatos egész egyszerű nagy virágokkal kísérletet tenni, mint szimpla mályvák, a mindig és mindenre alkalmas vadrózsaágakkal és csak azután többféle virágból álló csokrot, vagy tájképet megkísérteni.

Hogy festés közben könnyebben forgathassuk a vázát, térdünkön szoktuk tartani és egész rövid sörte- vagy haj-eccettel festünk, melyek szárai nem hosszabak 8—10 centiméternyinél.

7. sz. Porcellánésése.

az izlés dolga, vagy esetleg alkalmazkodik a minta színéhez, vagy jellegéhez. Arany alapot adhatunk neki, ha belülről az egészet valami áttetsző firniszszel bekenjük (mint Damarlack vagy Siccativ de Harlemmel) és akkor aranyport szórunk rá egy nagy eccettel. Jól hat apró aranyér is, elszórva az alapon.

Miután ezek megszáradtak, akkor befestjük az egészet egyszerű sárgás-festéssel vagy szürkével, setét- vagy vörösbarnával.

Igen szép úgy is, ha alul a váza talpánál setét színnel festjük és ott, ahol kezd öblösödni, mindig világosabbra és a nyaknál ismét setétre.

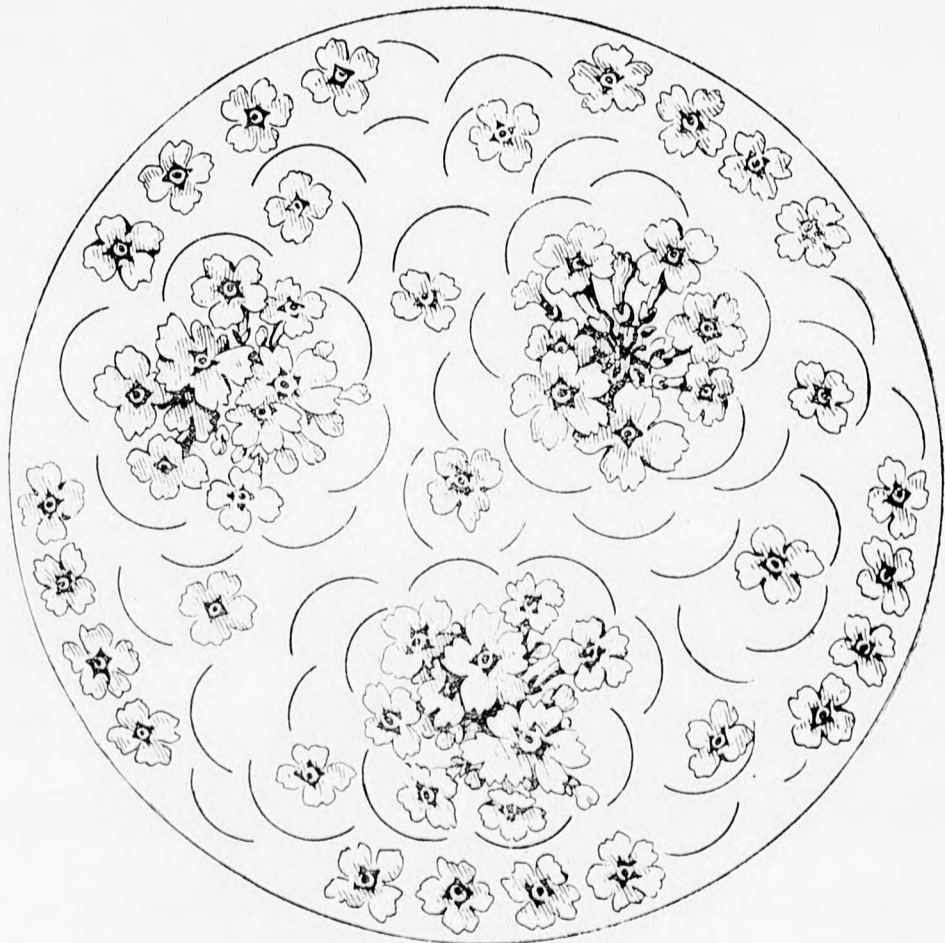
Ha sokféle színrakunk egymás mellé, szép luszterszerű hatást érünk el.

Ekkor nem szabad a színeket nagyon egymásba keverni, hanem azon nyersen megszáritani és utószor még az egészet belülről egy közép semleges színnel bevonni.

Többször láttam már, hogy kívülről festették meg a virágot vagy tájat és az alapot belülről; de ez korántsem hat oly jól, mintha mindent belülről festünk és egyáltalán a hatást elveszítjük azáltal, mivel mindenki látni fogja, hogy üveg.

Ha pedig minden belülről készül, akkor egészen olyan, mintha porcellán volna.

A festésnél mindig ajánlatos száritót használni, mert különben sokáig kell várunk, míg egyik réteg a másik után megszárad.

8. sz. Porcellánésése alja.

—••• Tündér Ujjak —•••

e számával befejeztük annak második évfolyamát. Most, hogy a kezdet nehézségein túl vagyunk és lapunknak annyi pártfogója akadt, a mennyit nem is reméltünk: nem mulaszthatjuk szives olvasóinkat már előre is figyelmeztetni a *Tündér Ujjak* további folytatására. Igyekeztünk a jövőben is oda fog irányulni, hogy ne csak szépet és szemnek tetszőt mutassunk be hasábjain, hanem kizárólag olyant, a melynek szépsége mellett gyakorlati hasznát is lehessen venni. *A szerk.*

A Tündér Ujjak rajzolója és magyarázója: Treitz Péterné.